

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 030493 18 U
Sarajevo, 17.01.2020. godine

BOSNA I HERCEGOVINA

20.01.20
U+ 01-131-95/18

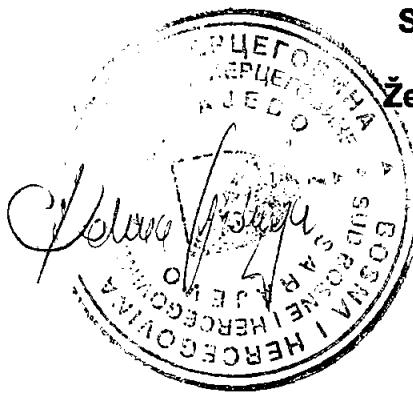
BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
UL. Dubrovačka br. 6
SARAJEVO

U prilogu ovog dopisa dostavljam vam 2X Presudu ovog suda broj S1 3 U 030493 18 U od 16.01.2020. godine, uz dopis i vaš spis.

Prilog: kao u tekstu

SUDIJA

Željka Krmek

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030493 18 U
Sarajevo, 16.01.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednik vijeća, Željke Krmek i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Defter“ d.o.o. Sarajevo, ul. Gatačka br. 20, zastupan po punomoćniku Sanelu Nezirić advokatu iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-494-7/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 16.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem JN2-02-07-1-494-7/18 od 13.09.2018. godine u stavu 1. uvažena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača u konkurentskom postupku za nabavu i isporuku arhivskih polica za potrebe UIO, ugovornog organa UIO, te se poništava odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača u konkurentskom postupku za nabavu i isporuku arhivskih polica za potrebe UIO, u stavu 2. usvaja se zahtjev za povrat sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM, a stavom 3. usvaja se zahtjev punomoćnika tužitelja za naknadu troškova zastupanja (sastava žalbe) u iznosu od 280,80KM, dok se u preostalom dijelu odbija kao neosnovan i obavezuje se ugovorni organ da punomoćniku tužitelja isplati iznos od 280,80KM na ime troškova pravnog zastupanja, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Protiv stava 3. osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnih propisa i bitnih povreda odredbi upravnog postupka. Tužitelj navodi da je tuženi pogrešno primjenio član 18. stav 2. i član 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine FBiH“, broj 22/04) utvrdivši da žalitelju pripada naknada troškova postupka za podnošenje žalbe u upravnom postupku u neprocjenjivom predmetu u iznosu od 240,00 KM. Tužitelj navodi da se tuženi u obrazloženju osporenog rješenja poziva na presudu suda BiH broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine, bez obrazloženja na šta se odnosi konkretni stav. Ističe da tužena u osporenom rješenju nije u cjelosti odlučila o postavljenom zahtjevu za naknadu troškova, odnosno nije odbila tužitelja u preostalom dijelu zahtjeva za

troškove, što predstavlja bitnu povredu Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16). Dalje navodi da se žalba ne može smatrati podneskom kojim se pokreće upravni postupak, jer se takvim podneskom podrazumijevaju zahtjevi, prijedlozi itd. jer se u toj presudi ne obrazlaže po kom pravnom osnovu se troškovi obračunavaju na način da su nabavke neprocjenjive vrijednosti. Tužitelj smatra da u tuženom nisu obrazloženi razlozi iz kojih je dodijeljen iznos troškova odnosno način na koji su ti troškovi utvrđeni, a osim toga, sastav žalbe se ne može podvoditi pod sastav ostalih podnesaka kao što su zahtjevi, prijedlozi i slično. Dalje navodi da je postupak javne nabavke strogo formalan postupak, te da u skladu sa odredbom člana 14. 15. i 18. Zakona o javnim nabavkama BiH, precizno je propisano na koji način će ugovorni organ odrediti vrijednost nabavke, u skladu sa članom 64., 65., 68. i 69. propisano je da je jedan od kriterija za dodjelu ugovora uvijek i cijena ponude; obavezni elementi Zapisnika o ocjeni ponuda; da ponuđač u svojoj ponudi ne navede cijenu, te da je ugovorni organ dužan poništiti postupak javne nabavke, ukoliko su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno veće od obezbjeđenih sredstava za predmetnu nabavku, te da je u skladu sa članom 108. istog zakona je propisana visina naknade za pokretanje žalbenog postupka. Tužena bez ikakvih argumenata postupak javne nabavke svrstava u neprocjenjive predmete iako je u Zakonu o javnim nabavkama BiH u 11 članova propisano da je procjenjena vrijednost javne nabavke obavezan dio i same odluke i da je obavezna u žalbenom postupku. Dakle bez obzira da li se radi o žalbi na tenderski dokument ili odluku svaki od tih postupaka imaju jasno određenu vrijednost nabavke. U konkretnom slučaju ugovorni organ je predmetnu nabavku označio na iznos od 34.188,00 KM bez PDV-a, a tuženi nije obrazložio zašto je ocijenio da je postupak konkretne nabavke neprocjenjiv. Konačno, tužitelj je predložio da sud usvoji tužbu tužitelja, te poništi stav 3. rješenja tuženog broj JN2-03-07-1-494-7/18 od 13.09.2018.godine i predmet vrati na ponovni postupak uz obavezu tuženog da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je uvažena žalba tužitelja i poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača u konkurentskom postupku javne nabavke isporuke arhivskih polica za potrebe UIO. U stavu 2. usvojen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 500,00KM, a stavu 3. usvojen je zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova sastavljanja žalbe u iznosu od 240,00 KM i iznosom PDV-a u iznosu od 40,80KM što ukupno iznosi 280,80KM dok se u preostalom dijelu odbija te je naloženo ugovornom organu da nadoknadi troškove žalbenog postupka za sastavljanje žalbe po punomoćniku u visini od 280,80 KM u roku od 15 dana. Prema obrazloženju osporenog rješenja tuženi je ocijenio da je u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i 33. Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik FBiH“ broj 22/04 d i 24/04, - u daljem tekstu „Tarifa“) u konkretnom slučaju valjalo primijeniti tarifni broj Tarife u neprocjenjivim stvarima što u konkretnom slučaju iznosi 280,80KM u skladu sa članom 18. stav 2 Tarife, a sve u skladu sa stavom zauzetim u presudi suda BiH broj: S 13 U 023495 16 U.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano. U konkretnom slučaju nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi jer je u postupku njegova žalba uvažena i poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

Nije osnovan prigovor tužbe da je prilikom odlučivanja o troškovima tuženi pogrešno primijenio materijalni propis i podzakonski akt, na osnovu kojeg je tužitelju dodijeljen iznos od 280,80 KM na ime sastava žalbe u upravnom postupku. Naime, ugovorni organ je pokrenuo postupak javne nabavke, te dana 22.06.2018. godine na portalu objavio obavještenje o javnoj nabavci broj: 743-7-1-49-3-66/18, a tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, koja je osporenim rješenjem uvažena i ista odluka poništena. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbom. Pravilno je tužni odlučio da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH u konkretnom slučaju radi o neprocjenjivom predmetu.

U skladu sa članom 18. stav 2. i člana 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata FBiH („Službeni glasnik FBiH“, broj 22/04) za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM, odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM.

Nije osnovan prigovor da je u skladu sa odredbama člana 108. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH broj 34/14) jasno propisano da je postupak javne nabavke procjenljiv u svakoj fazi, obzirom da se navedena zakonska odredba koju tužitelj navodi u tužbi odnosi na naknadu za pokretanje žalbenog postupka i ne mogu se primjeniti na troškove upravnog postupka.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović

